

בש"פ 4423/17 - לית ברכאת נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4423/17

כבוד השופט נ' סולברג
לית ברכאת

לפני:
המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה למתן רשות ערר על החלטת בית המשפט
המחוזי בירושלים בעמ"ת 57259-05-17 מיום
26.5.2017, שניתנה על-ידי השופט א' דראל

עו"ד חיים הדיה

בשם המבקש:

החלטה

1. בקשה למתן רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט א' דראל) בעמ"ת 57259-05-17 מיום 26.5.2017, בגדרה התקבל ערר המדינה על החלטת בית משפט השלום בירושלים (השופט ד' ש' גבאי ריכטר) במ"ת 51630-05-17 מיום 25.5.2017, ובית המשפט הורה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים.

2. ביום 10.4.2014 הוגש נגד לית ברכאת (להלן: ברכאת או המבקש) כתב אישום בעבירות של כניסה שלא כדין, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952; החזקת רכוש החשוד כגנוב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז-1977; וניסיון הונאה בכרטיס חיוב, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986, בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין. על-פי עובדות כתב האישום, ביום 1.9.2016, שהה ברכאת ברחוב צאלח א-דין בירושלים, מבלי שהיה ברשותו היתר שהייה כדין, ובמהלך שהותו ניסה לעשות שימוש בכרטיס חיוב הנחשד כגנוב.

עמוד 1

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום נגד ברכאת הוגשה בקשה להורות על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בהחלטה מיום 25.5.2017 דחה בית משפט השלום (מ"ת 51630-05-17) את הבקשה, והורה על שחרורו של ברכאת בתנאים. בית המשפט קבע, כי על-פי סרטון התייעוד שהופק ממצלמת מכשיר הכספומט, שבו נעשה ניסיון השימוש בכרטיס החיוב הנחשד כגנוב, כמו גם על-פי חוות הדעת, שלפיה רמת זיהוי של המבקש כאדם אשר צולם היא ש"לא ניתן לשלול" כי מדובר באותו אדם; לא ניתן לזהות את המבקש כאדם אשר עשה שימוש בכרטיס החיוב. לראיות אלה מצטרפת הודעתו של ברכאת במשטרה, אשר לפי החלטת בית משפט השלום, אין בה כדי לסייע לביסוס קיומן של ראיות לכאורה נגד המבקש. נוכח זאת, נקבע כי "חולשת הראיות המשמעותית משליכה ישירות על עילת המעצר, הגם שמדובר בתושב האזור בעל עבר פלילי ומאסר מותנה", ובית משפט השלום הורה על שחרורו של ברכאת ממעצר בתנאים.

4. על החלטה זו הגישה המדינה ערר לבית המשפט המחוזי (עמ"ת 57259-05-17), וביום 26.5.2017 ניתנה החלטת בית המשפט המחוזי נושא הבקשה שלפני, בגדרה הורה בית המשפט על מעצרו של ברכאת עד תום ההליכים. בית המשפט המחוזי בחן את הודעתו של ברכאת, וקבע כי יש בה כדי ללמד על כך שברכאת אישר כי עשה שימוש בכרטיס חיוב שמצא, ללא הצלחה, כפי שמתועד במצלמת מכשיר הכספומט ברחוב צאלח א-דין בירושלים. כמו כן, התייחס בית המשפט לנסיבות מתן ההודעה ושוכנע, במה שנוגע לשלב הנוכחי של ההליך המשפטי, כי דבריו של ברכאת נאמרו מרצונו החופשי. נוכח האמור, קבע בית המשפט המחוזי כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של ברכאת. עוד נקבע, כי מתקיימות שתי עילות מעצר בעוצמה גבוהה יחסית: מסוכנות, כמו גם חשש מפני הימלטות מהליכי משפט. זאת, משום שמדובר באדם שנכנס לישראל שלא כחוק, שבמהלך שהותו ביצע לכאורה עבירת רכוש; וכן מכיוון שלמבקש עבר פלילי מכביד, הכולל מאסרים על-תנאי. כמו כן נקבע כי אין ליתן אמון בברכאת כנדרש לצורך שחרורו לחלופת מעצר. על סמך כל האמור, ולאחר שאיזן בין מכלול השיקולים הרלבנטיים, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של ברכאת עד תום ההליכים. על החלטה זו נסובה הבקשה שלפני.

5. לטענת ברכאת, שגה בית המשפט המחוזי כשהתעלם בהחלטתו מנסיבות מתן הודעתו במשטרה, שבעטיין יש להפחית ממשקל הודאתו לכאורה במיוחד לו. עוד נטען, כי אין מתקיימת עילה של הימלטות מהליכי שפיטה, שכן מקום מגוריו נמצא בשטח שבו משטרת ישראל פועלת באופן חופשי; וכי בשים לב לעבירות המיוחסות לו, אין מתקיימת עילה של מסוכנות. בנסיבות אלה, כך לשיטת המבקש, יש להורות על שחרורו ממעצר בתנאים.

6. לאחר שנדרשתי לבקשה, על נימוקיה וצדפותיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, וזאת מבלי צורך להידרש לתגובה מאת המדינה.

7. אין מתקיימות בענייננו הנסיבות המצדיקות מתן רשות לערור ב'גלגול שלישי', רשות הניתנת במקרים חריגים בלבד, שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או כאשר מתקיימות נסיבות פרטניות חריגות המצדיקות זאת, כגון פגיעה לא מידתית בזכויות הנאשם או אי-מתן משקל ראוי לשלום הציבור ובטחונו (בש"פ 6535/15 אסעד נ' מדינת ישראל, פסקה 7 והאסמכתאות שם (12.10.2015)). למעלה מן הצורך אציין, כי תמים דעים אנוכי עם קביעותיו של בית המשפט המחוזי ביחס להודעתו של ברכאת, לשלב זה של ההליך הפלילי, כמו גם להערותיו ביחס לנאמר ברישא של ההודעה; וכי קיים חשש להימלטות ברכאת מהליכי המשפט, חשש המקיים עילת מעצר. אין הצדקה להתערב בהתרשמותו של בית המשפט המחוזי, שלא נתן אמון במבקש, והרי זה תנאי בלעדיו אין לשחרור לחלופת מעצר.

8. הבקשה נדחית אפוא בזאת. על פני הדברים לא נראה שהמשפט יארך זמן רב, ותקופת המעצר לא צפויה להיות ארוכה.

ניתנה היום, י"ז בסיון התשע"ז (11.6.2017).

ש ו פ ט
